

DELO V SKUPINAH: Skupina 1: K IZVIROM

Nekaj napotkov:

Voditelj na začetku prebere:

Za naš pogovor imejmo v vidu:

1. V slovenski družbi se nadaljuje sekularizacija – čez nekaj let bo stanje še slabše. Mi želimo z načrtovanjem odgovarjati na situacijo. Zato smo tudi tukaj.
2. Pomembno je prenašati vero (molitev, bogoslužje, vrednote) na mladi rod! O veri se smemo pogovarjati, si izmenjavati tudi svoje izkustvo, občutja in spoznanja.
3. Pomembno je, da ne izgubimo izpred oči strateških ciljev in ne pobegnemo takoj k konkretnim delom. Postaviti želimo primerno visoke, uresničljive in preverljive cilje za prihodnjih 5 let.
4. Podcilje in konkretne dejavnosti bomo razvijali postopoma po župnijah.

Pogovor v skupinah:

1. izziv: **Namesto pozunanjene pripadnosti ter pastore servisiranja obredov in aktivizma se bomo vrnili k izvirom: k Božji besedi, osebni molitvi in občestveni evharistiji kot temeljnemu izkustvu srečanja z Jezusom Kristusom. (PiP 62)**

Občestva ne bodo mogla zaživeti, če bodo pretirano aktivistična in svojim članom ne bodo služila tudi za duhovni počitek, molitev in praznovanje. (PiP 69)

Kratka misel papeža Frančiška: Reči smemo, da naša prosilna molitev gane Božje srce. A v resnici nas Bog vedno prehitava. S svojo prosilno molitvijo omogočamo, da se njegova moč, njegova ljubezen in njegova zvestoba z večjo jasnostjo pokažejo med ljudmi. (Papež Frančišek, Veselje evangelija 283)

Pogovor:

1. Kratka predstavitev (člani povedo svoje ime in župnijo ali skupino, iz katere prihajajo)
2. Kako vidimo sodelovanje v župniji in dekaniji; kako uspevamo pri pisanju načrtov, kje imamo težave? (cca 20 minut ali 2 minuti za župnijo)
3. Želimo poživiti in poglobiti naše zunanje in notranje sodelovaje pri molitvi: vidimo in presodimo stanje molitve v družini, v skupini, v župniji; – ali se o tem pogovarjamo?
Kaj potrebujejo mlade družine za versko vzgojo? Kako spodbuditi molitveno razpoloženje, (nekateri možnosti: šole molitve, duhovne vaje, dnevi zbranosti, tečaj Alfa, Delavnice molitve in življenja ... (nekaj predlogov najdemo v dodatku Pridite in pogledajte str. 50 in naslednje)
4. Poiščite nekaj možnih ciljev glede molitve, božje besede in bogoslužja za to področje.

DELO V SKUPINAH: Skupina 2: POKLICANOST IN POSLANSTVO

Nekaj napotkov:

Voditelj na začetku prebere:

Za naš pogovor imejmo v vidu:

1. V slovenski družbi se nadaljuje sekularizacija – čez nekaj let bo stanje še slabše. Mi želimo z načrtovanjem odgovarjati na situacijo. Zato smo tudi tukaj.
2. Pomembno je prenašati vero (molitev, bogoslužje, vrednote) na mladi rod! O veri se smemo pogovarjati, si izmenjavati tudi svoje izkustvo, občutja in spoznanja.
3. Pomembno je, da ne izgubimo izpred oči strateških ciljev in ne pobegnemo takoj k konkretnim delom. Postaviti želimo primerno visoke, uresničljive in preverljive cilje za prihodnjih 5 let.
4. Podcilje in konkretne dejavnosti bomo razvijali postopoma po župnijah.

Pogovor v skupinah:

2. izziv: Namesto pasivnega vztrajanja pri iskanju klasičnih duhovnih poklicev bomo prenovili vzgojo za temeljno in osebno poklicanost vsakega, ki je krščen in birman, ter spodbujali odgovornost za uresničevanje Božjega kraljestva. (PiP63)

Bog nas v življenje pokliče kot moške ali ženske, kliče nas v družine, v očetovstvo in materinstvo. Naša poklicanost se nadaljuje v različnih načinih služenja drugim v širši skupnosti, v pluralnosti karizem in služb ter dobi poseben izraz v posvečenih oblikah, kot sta redovništvo in duhovništvo. (Pip 78)

Kratka misel papeža Frančiška: Marsikje primanjkuje poklicanosti za duhovništvo in posvečeno življenje. Vzrok je pogosto pomanjkanje nalezljive apostolske gorečnosti v župnijah, tako da te poklicanosti ne navdušujejo in ne pritegujejo. Prave poklicanosti vzniknejo tam, kjer je življenje, gorečnost in volja, da bi Kristusa prinašali drugim. (Papež Frančišek, Veselje evangelija 107)

Pogovor:

1. Kratka predstavitev (člani povedo svoje ime in župnijo ali skupino, iz katere prihajajo).
2. Kako vidimo sodelovanje v župniji in dekaniji; kako uspevamo pri pisanju načrtov, kje imamo težave? (cca 20 minut ali 2 minuti za župnijo).
3. Poklicanost in poslanstvo: (Pip 78) poklicani smo v življenje, pri krstu v božje kraljestvo, dani so nam talenti in odgovornost.
Kaj lahko ponudim, storim, pomagam v župniji? Vloga duhovnika in laika v župniji – prevzemanje odgovornosti za službe v župniji (animator, katehet, organist...). Mladi in odločitve.
Delo za duhovne poklice. Kaj lahko storimo: moliti in ustvarjati vzdušje v župniji, da bodo lahko zoreli duhovni poklic.
4. Poiščite nekaj ciljev glede odkrivanja in spodbujanja poklicanosti vernikov in za življenje v občestvu

DELO V SKUPINAH: Skupina 3: ŽIVA OBČESTVA

Nekaj napotkov:

Voditelj na začetku prebere:

Za naš pogovor imejmo v vidu:

1. V slovenski družbi se nadaljuje sekularizacija – čez nekaj let bo stanje še slabše. Mi želimo z načrtovanjem odgovarjati na situacijo. Zato smo tudi tukaj.
2. Pomembno je prenašati vero (molitev, bogoslužje, vrednote) na mladi rod! O veri se smemo pogovarjati, si izmenjavati tudi svoje izkustvo, občutja in spoznanja.
3. Pomembno je, da ne izgubimo izpred oči strateških ciljev in ne pobegnemo takoj k konkretnim delom. Postaviti želimo primerno visoke, uresničljive in preverljive cilje za prihodnjih 5 let.
4. Podcilje in konkretne dejavnosti bomo razvijali postopoma po župnijah.

Pogovor v skupinah:

3. izziv: Namesto poudarjanja množičnosti bomo odkrivali in ustvarjali živa občestva, v katerih bo posameznik ustvarjalno sodeloval in celostno osebno rasel. Živo občestvo je vsaka župnija, v kateri se ljudje med seboj razumejo in si pomagajo ter radi skupaj častijo Boga. Znamenje živega občestva je povezanost pastirja z ljudstvom. (Pip 64)

Majhna občestva se ne smejo zapirati pred drugimi ali delovati razpršeno, zato je istočasno potrebno razvijati mreženje občestev in dejavnosti. (Pip 82)

Kratka misel papeža Frančiška: Prav v tem času in tudi tam, kjer so Gospodovi učenci »mala čreda«, so poklicani, da živijo občestvo, ki je sol zemlje in luč sveta. Poklicani so, da na vedno nov način pričujejo za evangelij. Ne pustimo si vzeti občestva! (Papež Frančišek, Veselje evangelija 92)

Pogovor:

1. Kratka predstavitev (člani povedo svoje ime in župnijo ali skupino, iz katere prihajajo).
2. Kako vidimo sodelovanje v župniji in dekaniji; kako uspevamo pri pisanju načrtov, kje imamo težave? (cca 20 minut ali 2 minuti za župnijo).
3. Živa občestva: kje smo močni in kje šibki v župniji? Pomen malih skupin v župniji ali dekaniji – njihovo poslanstvo in identiteta.
Kje so možnosti in potrebe ustanavljanja ali sodelovanja skupin na dekanijski ali medžupnijski ravni, kje so težave?
4. Poiščite nekaj ciljev za ustvarjanje in poživljanje malih občestev v župniji ali dekaniji in možnosti vključevanja vanje.

DELO V SKUPINAH: Skupina 4: SOČUTJE IN PRAVIČNOST

Nekaj napotkov:

Voditelj na začetku prebere:

Za naš pogovor imejmo v vidu:

1. V slovenski družbi se nadaljuje sekularizacija – čez nekaj let bo stanje še slabše. Mi želimo z načrtovanjem odgovarjati na situacijo. Zato smo tudi tukaj.
2. Pomembno je prenašati vero (molitev, bogoslužje, vrednote) na mladi rod! O veri se smemo pogovarjati, si izmenjavati tudi svoje izkustvo, občutja in spoznanja.
3. Pomembno je, da ne izgubimo izpred oči strateških ciljev in ne pobegnemo takoj k konkretnim delom. Postaviti želimo primerno visoke, uresničljive in preverljive cilje za prihodnjih 5 let.
4. Podcilje in konkretne dejavnosti bomo razvijali postopoma po župnijah.

Pogovor v skupinah:

4. Izziv: Namesto zaprtosti vase in prelaganja solidarnosti na institucije bomo krepili duha služenja in sočutja ter med ljudmi poživili delitev dobrin, tako materialnih kot družbenih in duhovnih. (PiP 65)

Z vzgojenim in izraženim sočutjem bo Cerkev ustvarjala prostore upanja in veselja za ljudi, ki so odrinjeni na rob. Kristusovo obličje bo skozi dobrodelnost kristjanov zasijalo na marsikakšnem področju naše družbe. (PiP 86)

Kratka misel papeža Frančiška: Naravnost je treba povedati, da obstaja neločljiva povezanost med našo vero in ubogimi. (Papež Frančišek, Veselje evangelija 48)

1. Kratka predstavitev (člani povedo svoje ime in župnijo ali skupino, iz katere prihajajo).
2. Kako vidimo sodelovanje v župniji in dekaniji; kako uspevamo pri pisanju načrtov, kje imamo težave? (cca 20 minut ali 2 minuti za župnijo).
3. Sočutje, solidarnost in pravičnost: Odnos Cerkve do ubogih ni skrb samo cerkvenih dobrodelnih organizacij (Karitas, Vincencijeva zveza, Vera in luč, Barka...); ampak je ozaveščenost vsega občestva za potrebe duhovno in materialno ubogih. Cerkev in materialne dobrine, sprejeti modrost ubogih – preraščanje dejstva, da ima nekdo več kot jaz, od imeti k biti (papež Frančišek); Vzgoja za preprostost.
4. Poiščite nekaj ciljev za ohranjanje ali rast sočutja, pravičnosti in solidarnosti v župniji ali dekaniji

DELO V SKUPINAH: Skupina 5: ODPUŠČANJE IN SPRAVA

Nekaj napotkov:

Voditelj na začetku prebere:

Za naš pogovor imejmo v vidu:

1. V slovenski družbi se nadaljuje sekularizacija – čez nekaj let bo stanje še slabše. Mi želimo z načrtovanjem odgovarjati na situacijo. Zato smo tudi tukaj.
2. Pomembno je prenašati vero (molitev, bogoslužje, vrednote) na mladi rod! O veri se smemo pogovarjati, si izmenjavati tudi svoje izkustvo, občutja in spoznanja.
3. Pomembno je, da ne izgubimo izpred oči strateških ciljev in ne pobegnemo takoj k konkretnim delom. Postaviti želimo primerno visoke, uresničljive in preverljive cilje za prihodnjih 5 let.
4. Podcilje in konkretne dejavnosti bomo razvijali postopoma po župnijah.

Pogovor v skupinah:

5. Izziv: Namesto ideoloških nesoglasij bomo sprejeli resnico o storjenih krivicah, vzpostavljali pravico, predvsem pa odločno stopili na pot odpuščanja in sprave. (PiP 66)

Cerkev na Slovenskem se čuti posebej nagovorjena in dolžna, da prispeva svoj delež k notranjemu miru posameznikov, narodni spravi ter k splošni kulturi sprave in odpuščanja. (PiP 98)

Kratka misel papeža Frančiška: Za tiste, ki so ranjeni s starimi ločitvami, je težko sprejeti, da jih spodbujamo k odpuščanju in spravi, ker mislijo, da ne opazimo njihove bolečine ali pa si lastimo pravico, da jih vodimo k izgubi njihovega spomina in njihovih idealov. Če pa vidijo pričevanje zares bratskih in spravljenih skupnosti, je to vedno luč, ki privlači. (Papež Frančišek, Veselje evangelija 100)

1. Kratka predstavitev (člani povedo svoje ime in župnijo ali skupino, iz katere prihajajo).
2. Kako vidimo sodelovanje v župniji in dekaniji; kako uspevamo pri pisanju načrtov, kje imamo težave? (cca 20 minut ali 2 minuti za župnijo).
3. Velika razdeljenost v (slovenski) družbi: krščanski vidiki in koraki k spravi v družini, družbi in Cerkvi.
Odpuščenje je edina možnost normalnega sožitja in tudi dar (odpuščanje osvobaja in bogati). Odpuščenje kot vrednota duhovnega življenja
Kristjani imamo veliko bogastvo v pričevanju slovenskih mučencev – priporočajmo se jim.
Sprava z Bogom vodi v spravo z bližnjimi. Delo za spravo na lokalni ravni.
4. Poiščite nekaj ciljev za vzpostavljanje sprave in odpuščanja na osebni in družbeni ravni in ovrednotenje slovenskih pričevalcev vere (med vojno in po njej).